

kan komme til at foreligge for os klart og tydeligt oplyst saaledes, at Thinget virkelig kan tage en Beslutning. Det er det og intet Andet, vi ønske. Vi ønske lige saalidt som de andre ærede Herrer at værne om de Statsborgerne i Grundloven hjemlede Rettigheder; men vi ønske ikke at svække den Kraft, som vi eller Thinget kunde have i saa Henseende, ved i Dag at vedtage en Beslutning, som maaske kan vise sig senere at være urigtig eller som, om den ogsaa skulde vise sig at have været rigtig, dog i hvert Tilfælde ikke har foreligget saaledes belyst for os, at det maatte være klart for Enhver, at vi have dannet os en alvorlig og begrundet Mening om, at den uomtvistelig er rigtig. Jeg skal tillade mig med disse saa Ord at anbefale den af mig og ærede Medforslagsstillere foreslaede Dagsorden.

Dinesen: Jeg skal slutte mig til det ærede Medlem, der nu havde Ordet. Jeg ønsker ogsaa, at denne Sag bliver undersøgt og kommer til at ligge for os paa en anden Maade end den, hvorpaa den ligger for os i dette Dieblit, før jeg vil være med til at fælde nogen Dom. Jeg har nemlig læst i Naffkov Avis for ikke mange Dage siden, at Politimesteren i Naffkovs Grund til at forbyde Mormonforsamlingen der var den, at Mødet var berammet af vedkommende Mormonprædikant at skulle finde Sted paa en Søndag under Substjenesten. De Herrere, som have stillet Dagsordenen, have ogsaa deres Underretning fra Naffkov Avis, og min Underretning kan være lige saa god og sand som deres. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) vilde lægge Andet ind i den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Sab) og flere Andre, end der i Virkeligheden ligger i den, da er han uberegtiget dertil. Der ligger hverken noget Standpunkt fra 1741 eller noget som helst andet Standpunkt end det, som ganske kort udtales deri, nemlig at vi ønske, at Justitsministeren vil undersøge disse Forhold, og at Udbyttet af denne Undersøgelse maa komme til at foreligge for os, saa at vi derefter kunne fælde den Dom, som vi finde os berettigede til at fælde. Jeg vilde have fundet, at det var det Rigtigste og det mest Tjenlige for Sagen i det Hele, om den høitærede Justitsminister, saa snart Sagen var reist af Medlemmer heri Thinget, havde undersøgt den; men dette er ikke sket. Lader os faae disse Undersøgelser frem og deres Resultat, og lader os saa dømmes, som vi finde det rigtig; men i dette Dieblit tror jeg ikke, at vi ere fuldt kompetente dertil, og en Dom, som man fælder paa Grundlaget af en ikke tilstrækkelig undersøgt Sag, har efter min Mening ingen Betydning.

Jagd: Jeg skal ikke længe trætte det høie Thing; men flere Talere have stillet mig i Kom-

pagni med de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rineftad) og Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) med Hensyn til Forsvaret af de omhandlede Forbuds Lovlighed, hvilket jeg ikke har indladt mig paa. Saa megen Ære det for Resten er mig at blive stillet i Kompagni med disse Herrere, maa jeg dog berigtige denne Bildfarelse; thi jeg begyndte mine forrige Udtalelser med den Bemærkning, at den Side af Sagen, som hidtil havde været fremdraget, nemlig Spørgsmaal om, hvor vidt der var begaaet grundlovsstridige Handlinger, vilde jeg vende mig bort fra og tage den anden Side frem, hvor vidt Thinget havde Anledning til at gjøre denne Sag til Gjenstand for Behandling. Dette er endnu mit Standpunkt i Sagen. Der var en æret Taler, som noget ironisk yttrede sin Forundring over, at jeg og forskjellige andre Herrere i denne Sag optraaede med en saa velvillig Omsorg for Almuen. Hvad Forunderligt er der deri? Mon Almuen ikke skulde være en fuldkommen lige saa vigtig Gjenstand for vor Omsorg som for de ærede Interpellanters? Jeg forudsætter dog, at de Herrere, som have bragt Forespørgslen frem, ikke i denne Sag ville betragte sig som Almuens Forsvarere; thi det vilde efter min Mening være en komplet Bildfarelse. Det er ikke til Forsvar for Almuen eller Almuens Rettigheder, at denne Sag er bragt frem; Almuen kan ingen Fordel have deraf, det politiske og religiøse Rumleri kan have Fordel deraf, men Almuen ikke. Jeg skal minde de Herrere om, hvad der fandt Sted efter Kommunisternes Opstand i Paris, da man stillede nogle af Almuens berømteste Førelere for Krigsretten i Versailles. Der traaede i Følge de offentlige Beretninger en af de Anklagede frem for Krigsretten og sagde: Hvor tør I understaa Eder at anklage dem, der kun have bragt de Lærdomme i Anvendelse, som I have prædiket fra Kathedrene? Jeg vil spørge: Hvorfra komme de mange Tilhængere, som Mormonismen har fanget i Danmark? Er det ikke fra Almuen? Jeg vil spørge de Herrere, som tale med saa høie Ord . . . (Berg: Dito, Dito!), ja, jeg tror, at de høie Ord, jeg har brugt, ere velbegrundede; men dette gjælder neppe om de Herrere fra den anden Side. Naar en æret Taler (Holm) saaledes yttrede, at han tør paastaa, at Mormonerne have hidraget Mere til den religiøse Vækkelse i Danmark end alle Danmarks Præster, saa vil jeg se, hvorledes Nogen vil forsvare dette. De mange herfra med Mormonerne Udvaandrede, have jo gjort det isølge denne lovpriste Vækkelse; — har dette været noget Held for de stakkels vilblebte Sjæle, som ere førte bort til en høist ulykkelig Skjæbne isølge alle paalidelige Beretninger derovre fra? Derfor hævder jeg, at netop den Interesse, vi som Folke-repræsentanter maa nære for Almuen, giver os vort Standpunkt til denne Forespørgsel. Naar der for øvrigt er Tale om at stemme eller ikke stemme for den ene eller den anden af de fore-